

Prenumerata „Kur. War.“
 wynosi w Warszawie rocznie
 4 kop. 80, półrocznie rs. 2 kop.
 40, kwartalnie rs. 1 kop. 20, mie-
 śniennie kop. 40; za odnośnienie do
 domu dopłaca się k. 5 na miesiąc.
Numer pojedynczy w Kan-
 celerze Redakcji kop. 5.
Redakcja otwarta od 11-
 rana do 2 po południu.

KURJER WARSZAWSKI.

ROK PIĘCDZIESIĄTY DRUGI

**Na prowincji i w Cesar-
 stwie** wynosi rocznie rs. 8
 (w tem mieści się już opłata
 pocztowa za przesyłkę kop. 96,
 oraz za opakowanie i Eksped-
 cję Rsr. 2 kop. 24).
Prenumerata przyjmuje się
 rocznie, półrocznie i kwartalnie.
Rekopisma nadsyłane do
 Redakcji nie zwracają się

Dziś: Ś. Jana z Maty Wyznawcy
 Piątek: Ś. Apolonji Panny Męcz.
 Sobota: Ś. Scholastyki Panny.
 Niedz: Ś. tej Eufrozyny P.

Wschód słońca o godzinie 7 minut 32
 Zachód „ „ 4 „ 58

Długość dnia godzin 9 minut 26
 Przybyło „ „ 1 „ 48

Poniedz: Ś-go Gaudentego Biskupa Wyzn.
 Wtorek: ŚŚ. Juliana M. i Jordana.
 Środa: Popielec: Walentego M.
 Czwartek: ŚŚ. Faustyny i Jowity M.

Adres Redakcji „Kurjera Warsz.“: PLAC TEATRALNY Nr 5, dom W. I. ZABŁOCKIEJ

Jutro, o godzinie 10tej z rana, w kościele Śgo Marcina przy ulicy Piwnej, jako w dzień Stej Apolonji, odbędzie się ceremonia poświęcenia nowo-wyrestaurowanego Ołtarza tejże Świętej, następnie odprawi się Wotywa.

W przyszłą zaś Niedzielę, o godzinie 9tej z rana, odbędzie się poświęcenie drugiego Ołtarza, Śgo Antoniego, także nowo-wyrestaurowanego, poczem odprawiona będzie uroczysta Wotywa, na intencję tych osób, które przyszły w pomoc swemi ofiarami do odnowienia pomienionych Ołtarzy.

Dziś jeszcze do kompletnego upiększenia wymienionej tu Świątyni, jest konieczna potrzeba odnowienia Wielkiego Ołtarza, w którym się mieści cudowny Obraz MATKI BOSKIEJ POCIESZENIA, umieszczony w tym kościele w r. 1352 przez Eufemję i Ziemowita książąt Mazowieckich, oraz naprawienie organu. Wtedyby kościół Ś-go Marcina zajaśniał w całym blasku. Lecz dla braku funduszy roboty powyższe muszą być na jakiś czas wstrzymane.

Ponieważ koszt odnowienia Wielkiego Ołtarza i organów, ma wynosić około rs. 3,000, zatem Arcy-Bractwo Pocienia N. M. P. wraz z miejscowymi księżmi, składa najszczerze podziękowanie tak członkom swoim, jako i wszystkim tym, którzy przyszli w pomoc do przyozdobienia Świątyni Pańskiej, prosząc zarazem o składanie dalszych ofiar na odnowienie Wielkiego Ołtarza.

Najjaśniejszy Pan, na przedstawienie Jenerał-Feldmarszałka Namiestnika w Królestwie Polskiem, Najmilszemu awansować raczył prezesa sądu kryminalnego warszawskiego, Adolfa Bielskiego, za odznaczenie się w służbie, na radę stanu. (D. W.)

Na zasadzie art. 3 Instrukcji o losowaniu, spłacie i umorzeniu listów likwidacyjnych, Bank Polski podaje do powszechnej wiadomości, że w nadchodzącym w dniu 18 Lutego (1 Marca) r. b. dwunastem losowaniu, stosownie do decyzji JW. Ministra Finansów, zostanie wyciągniętych dla wycofania z obiegu listów likwidacyjnych na sumę rs. 430,110 kop. 47. Vice-Prezes Banku (podpisano) F. Baumgarten. — Naczelnik Kancelarii (podp.) J. Makulec. (D. W.)

Zarząd Warszawskiego Oddziału Ruskiego Towarzystwa Opieki nad Zwierzętami, wyznaczony na dzień 11 (23) Lutego r. b., w Piątek ogólne roczne Zebranie wszystkich pp. Członków pomienionego oddziału, ma honor o tem zawiadomić, niniejszem z najuprzejmiejszą prośbą o łaskawe zebranie się w dniu wyżej oznaczonym, o godzinie 1-iej z południa, w sali Magistratu miasta Warszawy. (1-3) — 1102 —

W Rozkazie Warszawskiego Ober-Policmajstra do Policji Wykonawczej za Nr 23 wydanego samieszczono: W Najwyżej zatwierdzonych pod dniem 17 Lipca 1871 roku przepisach o polowaniu dla gubernji Królestwa Polskiego, pomiędzy innymi powiedziano: § 15. W celu zaoszczędzenia zwierzyny w perjozie jej rozmnażania się, w pewnych porach roku po owanie zupełnie jest wzbronione: a) na samicy, losie, jelenie i sarny od 1 Listopada do 1 Września (t. j. że polowanie na te zwierzęta dozwolone zostaje w przeciągu miesięcy Września i Października); b) na zajęce, guszcze, cietrzewie, jaszabki, kuropatwy i drobie od dnia 15 Lutego do 1 Sierpnia; c) Na ptastwo przelotne, jako to: na żurawie, czaple, kuliki, chruszciole, bekasy, dubelty, czajki, kurki wodne, gołębie, przepiórki, drozdy, skowronki, gęsi, kaczki i nurki od dnia 1 Kwietnia do 1 Lipca. § 16. Na dziki, również jak na samce: losie, jelenie, sarny i kaczory, wreszcie na samce guszcze, cietrzewie, jaszabki i słomki na ciagu, wolno strzelać przez rok cały pojedynczo lub przez obławę. § 17. Zwierzęta i ptaki drapieżne, jako to: nieźwiedzie, wilki, borsuki, lisy, dzikie kozy, rysie, wydry, kuny, łasice, orły, jastrzębie i t. p. wolno zabijać przez rok cały i tępować wszelkimi środkami. § 20. W czasie, w ciągu którego polowanie jest wzbronione, sprzedaż zwierzyny pod żadnym pozorem niedozwala się. § 53. Za przewóz i handel zwierzyny po miastach i wioskach, w porze do polowania zakazanej, winny ulegnie karze pieniężnej w § 49 oznaczonej, a mianowicie: za pierwszym razem rs. 10, za powtórny 20, a za trzecim rs. 40, — zwierzyna zaś ulegnie konfiskacie i sprzedaży na korzyść zakładów dobroczynnych. Z tego powodu polecamy Komisarzom cyrkulowym, ażeby wspólnie z nadzorcami targowemi w czasie właściwym opieczętowali zwierzyny

znajdującą się w sprzedaży, zabiją przed terminem określonym i przestrzegali, iżby świeżo zabita zwierzyna niezapotrzoną pieczęcią, niebyła sprzedawana; przekraczających zaś niniejsze przepisy przedstawiać mnie w celu ukarania, a zwierzyny konfiskować i odesłać do Zakładów Dobroczynnych. Upprzedzam zarazem, że za nieakuratne wykonanie niniejszego rozporządzenia, stopnie policji którzy okażą się winnymi dopuszczenia sprzedaży zwierzyny w czasie zabronionym, pociągnięci będą do odpowiedzialności stosownie do § 54 zacytowanych przepisów. (G. P.)

(Q) Zakommunikowaną nam została odezwa kolegium kościelnego Zboru Ewangelicko-Reformowanego w Warszawie, wystosowana do członków rzeczonoego Zboru.

Prezes kolegium i jego członkowie, żądają pomocy materialnej dla ukończenia budowy kościoła rozpoczętej przed kilku laty.

Od lat trzech — głosi odezwa, dla braku dostatecznego funduszu, żadne budowlane roboty przedsiębrane być nie mogły, a ukończenie przybytku Pańskiego jedynie od dobrych chęci samych członków Zboru zależy; z innej bowiem strony żadnej już pomocy spodziewać się niemożna.

Szczegółowe rachunki wykazują, że dokonana dotąd budowa nowego kościoła kosztowała rs. 38,941 kop. 71; na ukończenie zaś tej świątyni potrzeba jeszcze rs. 35,000. Znaczna to kwota. Na poczet jej w kassie zboru znajduje się dziś tylko kilka tysięcy rubli, lecz przy pomocy Bożej, przy gorliwości i szczodrobliwości członków zboru i przy szczerem usiłowaniu kolegium kościelnego i komitetu budowlanego, świątynia może być w krótkim czasie zbudowana.

Dla pozyskania kwoty wyżej wyszczególnionej, koniecznej do ukończenia rozpoczętej budowy, różne projekta w gronie kolegium kościelnego i komitetu budowlanego przedstawiane i dyskutowane były; w końcu, powzięto przekonanie, że najwłaściwszem i możliwem do wykonania, będzie zaciągnięcie pożyczki w odpowiedniej wysokości, któraby sposobem amortyzacyjnym była spłaconą. Kolegium znalazło już źródło, z którego pierwsza połowa potrzebnej summy czerpaną być może, a co do drugiej połowy, mniema, iż znajdują się osoby lub instytucje gotowe do udzielenia pożyczki, tembardziej, że jej bezpieczeństwo opartem zostanie na majątku kościelnym i daną będzie rękojmią regularnego opłacania procentów i umorzenia kapitału.

Możność jednakże wykonania rzeczonoego projektu, zależy jedynie od zebrania funduszu potrzebnego corocznie na spłacenie pożyczonego kapitału i procentów od niego. Fundusz podobny, bez chętnego współdziałania, wszystkich bez wyjątku członków zboru, pozyskać się nie da. Zatem kolegium kościelne, po wszechstronnem rozważeniu projektu i jego zatwierdzeniu przez zwyczajne Zgromadzenie Gminy i zeszłoroczny Synod, tudzież w przekonaniu, że około 500 członków zboru, bez przeciążenia może złożyć potrzebną corocznie kwotę, odnosi się obecnie do wszystkich członków zboru z prośbą, ażeby wedle swojej możności i dobrej woli, wyznaczyć zechcieli stałą składkę roczną, na umorzenie pożyczki i opłacanie procentów od niej potrzebną.

Na odezwie podpisani są: Prezes, Adolf Loewe; Członkowie: August Diehl, Józef Samadeni, Bogumił Folland, Wilhelm Gasiorowski, Leopold Knoll, Jan Elsner, Paweł Wagner, Adam Münchheimer, Juliusz Neumann i Alexander Woyde.

Dziś istniejący kościół ewangelicko-reformowany przy ulicy Leszno pod Nrem 666 zbudowanym został z mocy przywileju Królewskiego w r. 1777. Pierwszym w nim kaznodzieją był Jan Salomon Muzonius, po nim od r. 1791, pełnił służbę Bożą Pastor Karol Diehl, b. Superintendent jenerałay kościołów ewangelicko-reformowanych. Długi zaciągnięte na budowę i restaurację istniejącego kościoła spłacił ówczesny Król Pruski. — Cesarz Alexander Iszy w r. 1823 przeznaczył dwie possessje oznaczone numerami 661 i 662 wraz z obszernym placem, na założenie szkoły dla ubogich panien i wybudowanie nowego obszerniejszego kościoła. Ten akt darowizny wydrukowanym został w Dzienniku Praw, w tomie VIII, na stronie 90.

Do tutejszego Zboru Ewangelicko-Reformowanego,

należy kilka storożynnych rodzin polskich i osiedli w Warszawie przybysze z Niemiec i Szwajcarii. W kościele wspomnianym, od lat kilkudziesięciu odprawiają się świąteczne Nabożeństwa według rytuału wyznania anglikańskiego. Przed kilkunastu laty, Angolicy mieli własną kaplicę w domu pod Nr 484(a) niegdyś Kochanowskiego przy ulicy Miodowej. Następnie w r. 1862 wyznawcy zasad kościoła anglikańskiego zbierali się na modły w lokalu Jenerałnego Konsula Wielkiej Brytanji w domu na rogu ulicy Mazowieckiej i Śto-Krzyżkiej, pod Nr 1352 (a, b), którego posiadaczem jest dziś Hr. Stanisław Ostrowski.

Wiadomości miejscowe.

== Korrespondent z pomiędzy miast Konina i Koła donosi do Gazety Polskiej: do główniejszych legatów przeznaczonych na szpital w Kole, jest zapis ś. p. Walentego Osiańskiego, byłego dziedzica dóbr Koźmińska, który pisząc testament, między innymi, w ten sposób swą wolę oznajmia i jej wykonanie zaleca: —

Urodziłem się w religji katolickiej i w tejże umierać pragnę. A gdy sen wiekuisty zamknie me oczy, a dusza opuści światowe marności, proszę i zyczę sobie, by ciało moje pochowaniem zostało z całą skromnością, bez wszelkich czczych ostentacji, żadnych orszaków pogrzebowych, ani zebrań duchowieństwa, prócz miejscowego proboszcza. Kilku dziadów pilnować będą trumny, złożonej na katafalku w miejscowej kaplicy. Nie chcę żadnych mów pogrzebowych, by nademną po śmierci nie głoszone za pieniądze szumnych panegiryków. Proszę, by ciało złożone było w prostej trumnie, którą zrobi dworski porządkowy i na mej ulubionej kamieniarsce, w me faworytalne konie, zawieziono mnie na cmentarz parafjalny, a tam pogrzebiono w zwyczajnej mogile, na której ma być zatknięty krzyż olszowy z drzewa mych lasów. Ażeby zaś nie posadżono mnie, że ostatnie te życzenia pochodzą z jakowejś chciwości, zapisuję na szpital w Kole rs. 500“.

== Na wczorajszej maskaradzie w Resursie Obywatelskiej zebrało się osób około trzystu. Damy prawie wszystkie były w maskach i czarnych dominach. Zabawa rozpoczęła się o godzinie 11tej, a skończyła około 3ciej po północy.

== Dziś, w teatrze Wielkim drugi i ostatni koncert Hansa von Bülow.

== Dziś, w sali Ratuszowej bal kostjumowy na dochód szpitala dla dzieci.

== Często spostrzegać się daje, że prywatne wozy dla ulżenia jazdy z ciężarem toczą się po szynie kolei konnej. Powożący zjeżdża dopiero z kolei, widząc nadchodzący omnibus.

Na niewłaściwość tę, winna być zwracana baczną uwaga.

W tych dniach na zjeździe od Krakowskiego-Przedmieścia ku mostowi, od strony mostu toczył się poszynach ogromny wóz jak to najczęściej bywa, przeładowany ciężarem. Z tego powodu, ku górze konie stanawszy nie były w stanie ruszyć dalej z miejsca, ni wprost ni w bok.

Nadjeżdża omnibus, który w tak małej odległości od wozu, wśród biegu z góry ku mostowi, nie był w stanie powstrzymać jazdy. Ktoś z patrzących pochwycił za cugle konie od wozu skierował na bok, i o tyle udało mu się zastąpić to spotkanie się od gorszych następstw, że dyszel omnibusa uderzywszy o owieszony towar (zdaje się konopie), zagrzązał w nim, i omnibus zatrzymał się. Następnie dopiero, po kłopotliwym wydobyciu wozu z miejsca, omnibus ruszył dalej.

== W Pamiętniku Lekarskim za miesiąc grudzień roku zeszłego rozpoczęty jest druk badań o cholerycznej oraz środkach w celu zapobieżenia jej i ograniczenia. Jestto przekład wyjątku z dzieła dra Pappenheima „Podręcznik policji lekarskiej“ dopełniony przez p. Stanisława Wojciecha Łukomskiego b. studenta b. Szkoły Głównej. Ponieważ autor pisał rzecz tę jeszcze w roku 1859, tłumacz przeto uzupełnił ją stosownemi przypiskami dotyczącymi szczególniejszych środków przeciw cholerycznych poprzedziwszy przedmową, w której pomiędzy innymi zamieszczona jest wiadomość o pracach lekarskich o cholerycznej

danych w języku polskim. O ile nam wiadomo p. Lukemski przygotował do druku rozprawę dotyczącą ważnej sprawy grzebania zmarłych p. n. a Historyczno-krytyczny rozbiór dotychczasowych pojęć o inspekcji i grzebaniu ciał zmarłych ze stanowiska higieny i policji lekarskiej.

— Czytamy w „Izraelicie“: Oddawanie ostatniej posługi zmarłym poczytywanem jest przez religję za czyn Bogu miły. Za tym głosem religji postępując, znajdują się w Gminie osoby, dyżurujące na cmentarzu, w celu wykonywania posług około umywania, ubierania i grzebania ciał zmarłych, bez względu na to, do jakiej klasy lub stanu ciż zmarli należeli za życia. — Dyżurni przychodzą w pomoc służbie cmentarzowej, z funduszu Gminy płatnej, a w epokach znacznej śmiertelności z powodu panujących chorób, lub epidemii, wielkie świadczyli usługi, nie dając się odstraszyć, ani widokiem śmierci, ani trudem całodziennym, a nawet i nocnym, wykonywając wszelkie w zwyczajach będące formy religijne, dla należytego uczczenia umarłego. — Dyżurni na cmentarzu, w czasie wolnym od zajęć właściwych, czytają księgi religijne, na chwałę Boga i na zbawienie dusz z ziemi odwołanych. — Czytanie ksiąg rozłożone zostaje na przeciąg roku całego, a przy zakończeniu bywa w zwyczajnym wyprawieniu uczytym wspólnym kosztem dyżurnych.

— Pan Klemens Podwysocki w tych czasach ma mieć prelekcję w salonie Obywatelskiej Resursy. Przedmiotem tej prelekcji będzie wyczerpujące studjum, życia i poetycznej działalności Wiktora Hugo. Prelegent, czytać będzie przetłumaczone przez siebie wyjątki z utworów wspomnianego, dziś najpierwszego poety ludzkości.

— Od kilku dni, koncertuje po podwórzach domów tutejszych, baryton z Vicenzy, przy akompaniamencie katarzynki kręconej przez jego współrodaka. Śpiewak ten wykonuje arje z oper i pieśni ludowe włoskie.

(Art. nad.) — W dniu 17 stycznia r. b. w okolicy Siedlec odbyto łowy, na których ubito wyzła, dwa cgary ośmiomiesięczne, i dwa charty w tem samym wieku, mocno pokaleczono, — psy te pobiegły za obcą furą, a odpędzone, lub poznawszy inną miejscowość, prostowały przez pola do domu drogi, — rzeź tę spełniono bez rozgłosu, bo dopiero w kilka dni Straż Niemiecka poszkodowanego powiadomiła. Należałoby, aby opieka nad zwierzętami fakt ten poleciła sprawdzić, a winnych męczarni ukarała, tem więcej, że i świeże przepisy o polowaniu, podobnych nadużyć niedopuszczają.

— Przed kilku tygodniami zdarzył się we wsi Jelenie powiecie Ostrowskim w gubernji Łomżyńskiej wypadek dowodzący niezwykłej odwagi właściciela tego majątku p. W. Z. ale który niestety smutne w tej chwili pociągnął za sobą następstwa.

W trzeci dzień po Bożem Narodzeniu wieczorem pokazały się pod dworem wilki. Pan Z. słysząc tylko szczekanie psów wyszedł na podwórze dla przekonania się o przyczynie hałasu. Jeden z wilków rzucił się natychmiast na pana Z., ale ten silną ręką uchwycił go za gardło i dławiąc wołał o ratunek. Niestety żaden z będących podówczas we dworze właścian nie odważył się pośpieszyć z pomocą. Wilk tymczasem wyrwał się, ale p. Z. dopędził go, schwytał powtórnie i wreszcie zdołał go zabić siekierą podaną mu przez guwernantkę, która jedna tyle była odważną, że wyszła na podwórze.

Pokazało się później, że wilków było aż 10. Aż dotychczas rany w ręce pana Z. nie przedstawiały nie nadzwyczajnego. Nagle w 42 dni po wypadku pan Z. zaczął być niespokojnym, wreszcie nastąpiły straszne objawy wścieklizny. Widocznie wilk zabity przez pana Z. był wściekłym. Chorego przywieziono w tych dniach do Warszawy do szpitala Ś-go Jana Bożego. Niema jednak jak nam mówiono nadziei utrzymania pokasanego przy życiu. Nie wiemy czy do leczenia użyto lekarstwa p. Lewaszowa o którym donosiliśmy w roku zeszłym w Nrze 191 pisma naszego.

— Dnia dzisiejszego przy dokończeniu ciągnięcia pierwszej klasy 118-tej Loterii klasycznej, znaczniejsze wygrane padły, na numera następujące: rs. 10,000 na Nr. 22,803 u tutejszego kolektora Rubina Hermelin, rs. 5,000 na Nr. 9609 u kolektora R. Jauer w Lublinie, rs. 2,000 na Nr. 7,791 u kolektora Grząd-kowskiego w Krasnymstawie, rs. 500 na Nr. 14,852, po rs. 200 na Nr. 6,666 i 20,566.

— W przeciągu upłynionego tygodnia, zameldowano w Policji następujące kradzieże: kapitanowi Zamszym, pod Nr 2624, z góry domu, rozmaite brzyboty zaprzęgowe — wartości rs. 40; — Nowierskiemu urzędnikowi pod Nr 223, algierkę — wartości rs. 10; Winawerowi pod Nr 801, kociół miedziany — wartości rs. 12; — Aleksandrze Pawłowicz, z góry domu pod Nr 1113b, białozłoty damski, wartości rs. 25; — właścicielowi pod Nr 2287, rozmaitego rodzaju bieliznę — wartości rs. 88; — Zametowi, zamieszkałemu w hotelu Polskim, torbę podróżną i kuferek z rzeczami, a mianowicie: z 2 sukniami, zegarkiem damskim złotym, tabliczką srebrnym, materiałem wędzianym i t. p. wszystkiego na sumę rs. 33; — pod Nr 253/4

rozmaity serwis fajansowy, wędlinę i inne artykuły żywności; — Gerasimowowi Kuźmin, beczkę kawioru, wina i wodkę na sumę rs. 19; — Finkelsztajnowi pod Nr 2385, szubę i rozmaite odzież męską, wartości rs. 30; — Elsztajnowi pod Nr 2354, cztery worki korków, wartości rs. 100; — Janczewiczowi pod Nr 2574, pałto jedwabne wartości rs. 15; — Dwojrze Lewy perły, wartości rs. 12; — i ze strychów domów pod NNr 1899a, 2332, 2258, 1549, 1818 i 1769, rozmaitego rodzaju bieliznę — wartości rs. 215. (G. P.)

— Onegdaj znajdowało się na widowiskach i zabawach osób: w teatrze wielkim 485; w teatrze rozmaitości 409; w Towarzystwie Dobrocz. na przedst. Rappelewskiego 120; w teatrze Rappo 43; w Muzeum starożytności 60.

— W tymże dniu pochowano na cmentarzach: prawosławnym ciał zmarłych mężczyzn 3, kobiet 1, dzieci —; na cmentarzu katolickim mężczyzn 6, kobiet 1, dzieci 3; na cmentarzu ewangelicko-augsburskim i reformowanym mężczyzn 1, kobiet —, dzieci —, na cmen. starozakonnych męż. 2, kobiet 3, dzieci —.

— Tegoż dnia przyjechało do Warszawy osób 382, wyjechało zaś 282 osób. (G. P.)

— Obecnie, kiedy zarządy miast zaczynają zwracać uwagę na wygodę, zdrowie i bezpieczeństwo swoich mieszkańców i kiedy w końcu nabrały przekonania, że żadne, dobrze urządzone miasto, nie może się obyć bez wodociągów, uważamy za potrzebne, podać do wiadomości, osposobie używanym przez Saskiego inżyniera górniczego i geologa p. Henoch, który przeszło pięćdziesiąt miast w Niemczech, Węgrzech i Siedmiogrodzie, zaopatrzył w wodę. P. Henoch przedewszystkiem zwraca uwagę na gatunek wody, która tak wielki wpływ wywiera na zdrowie ludzi i zwierząt. Przeważną część miast zaopatruje się w wodę z rzek, przez nie przepływających, a biorących początek z jezior większych, lub mniejszych. Do jezior i rzek, z otaczających pól i bagien, w czasie topnienia śniegów, oraz ulewnych deszczów, napływają cząstki rozkładającego się nawozu i innych nieczystości, które formują osad i z czasem zarażają wodę. Rzeki znowu przyjmują w siebie wszystkie nieczystości miejskie, spowodowane do nich kanałami ściekowymi. W miastach fabrycznych stosunek części zarażających wodę bardziej się zwiększa. Mniemanie, że woda, za pomocą filtrów, może być zupełnie oczyszczoną, jest mylnem. Przez filtry woda pozbawia się części ją zanieczyszczających, lecz dla oddzielenia części chemicznych, w niej rozłożonych, a bardzo zdrowiu szkodliwych, nauka dotąd nie odkryła sposobu. Otóż p. Henoch, mając na względzie powyższe powody, dla zaopatrzenia miast w wodę, oddaje pierwszeństwo wodzie gruntowej, czyli zaskórnej, przed wodą rzeczną.

Podług teorii p. Henocha, woda zaskórna znajduje się wszędzie gdzie wilgoć atmosfer, spadająca w deszczach, śniegach, rosie i mgle, przechodzi w pierwsze warstwy gruntu. Przypływ codzienny wody takiej, jest zawsze w prostym stosunku do ilości wody spadającej w ciągu roku. W miejscowościach, gdzie powietrze jest mniej wilgotne, przestrzeń do zbierania wody zaskórnej, powinna być znacznie większą, niżeli w miejscowościach większej wilgoci atmosferycznej. O ile woda zaskórna jest lepszą dla zdrowia od wody rzecznej, wykazują statystyczne cyfry, zebrane z dziesięciu lat ostatnich, w dziewiętnastu miastach Anglii, w których zastąpiono wodę rzeczną, wodą zaskórnią. Śmiertelność w tych miastach zmniejszyła się w stosunku 25 osób na każde 10,000 mieszkańców.

Byłoby do życzenia, aby specjaliści nasi zajęli się zbadaniem nowego systemu, który nie tylko w sanitarnym, lecz i w ekonomicznym względzie zasługuje na uwagę.

System p. Henocha jest bardzo prosty: po odkryciu wody zaskórnej na górach, lub wzniesionem miejscu, otaczającym dane miasto, p. H. urządza zbiornik (rezervoar), a urządza go w ten sposób, aby woda w nim zebrana, własną ciężkością mogła się dostawać przez rury wodociągowe do domów, kranów pożarnych i wodociągów. W ten sposób dotychczas używane maszyny parowe, oraz koszt opału stają się niepotrzebne. Powiadają, pisze „Głos“, że p. Henoch, był zaproszony przez zarząd m. Moskwy, dla urządzenia wodociągów jego systemu, które by dostarczyły 3,000,000 wiader wody dziennie (9 milionów garncy). Poszukiwania p. Henoch osiągnęły jak najlepszy skutek, tak że obecnie mają rozpocząć roboty. Oprócz tego tenże p. Henoch zaopatrzył w wodę miasteczko księcia W. J. Wasilczykowa, tak że obecnie mieszkańcy wsi, oraz znaczna fabrykacja cukru, nie używają innej wody.

— Do „Gońca urzęd.“ donoszą z Tuły, że wielu z mieszkańców tego miasta, postanowiło w dniu 1 stycznia, zamiast odbywania wizyt po domach, zebrać się w sali szlacheckiego zebrania i tam sobie powinszować. Opłatę rublową za wejście przeznaczono na wsparcie biednych. Zebrano 130 rubli; na urządzenie, służbę i muzykę wydatkowano 21 rubli i kop. pięćdziesiąt; — resztującą kwotę złożono w powiatowej radzie, celem wsparcia najwięcej potrzebujących rodzin.

Z Sochaczewskiego. — Dla każdego mieszkańca okolicy w pobliżu Warszawy położonej, wielce upragnioną jest rzeczą, mieć ułatwioną z tem miastem komunikację. Drogi bite już nam nie wystarczają, wdychamy do żelaznych kolei, każdy bowiem z nas ma ciągle interesa, wymagające częstego odwiedzania powabnej Warszawy. Mówią że kolej żelazna jest projektowaną od Rudy Guzowskiej do Szymanowa, i że w roku bieżącym będzie już gotowa. Daj Boże aby się nie skończyło na projekcie, przykre by to było dla naszej okolicy rozczarowanie.

Słyszeliśmy tu także, że Dyrekcja drogi żelaznej Warszawsko-Wiedeńskiej, ma zamiar wysadzenia całej drogi od Warszawy do granicy, drzewkami owocowymi. Drzewa mają być w części nabyte ze znanej nietylko w naszej, ale i w dalszych okolicach, szkółki drzewek owocowych pastora Beczkowskiego w osadzie Howie w tutejszym powiecie. Posiada on ich kilkadziesiąt tysięcy w wyborowych gatunkach, i z zamiłowaniem pielęgnowanych. Największą tych drzewek zaleta, że się łatwo po przesadzeniu przyjmują, cena zaś ich bardzo jest umiarkowana, pomimo kosztownych nakładów, na utrzymanie szkółki corocznie przez właściciela ponoszonych.

Zasiewy zimowe w tutejszej okolicy, nie obiecują wielkiego urodzaju zboża. Gospodarze rolni tem strapieni, bo jeżeli w m. marcu i kwietniu, jak corocznie bywa, część z tego co weszło w jesieni, zginie z powodu niestałej u nas od lat kilku wiosny, to plony wcale obite nie będą. Artykuły żywności z tego powodu nieznacznie lecz ciągle drożeją, że zaś i cukier podrożał, nie mamy więc czem sobie słodzić kwaśnego często na tej ziemi żywota.

Z powodu wielkich strat, przez wylew Wisły w m. marcu r. z. w gubernji warszawskiej spowodowanych, udzielone zostało od rządu dla dotkniętych powodzią wsparcie w ilości rs. 20,000, prawie połowa tego wsparcia, około rsr. 10,000 ma być rozdana pomiędzy mieszkańców Powiśla w tutejszym powiecie. Wielka to będzie dla nich pomoc w ich nieszczęściu bo niektórzy z nich dotkliwie ponieśli straty.

Dotknięty straszny w roku 1869 pożarem, Sochaczew, powoli do dawnego stanu powraca, kilkanaście domów nowych przebudowano, i wkrótce znikną ślady okropnego spustoszenia przez pogorzel spowodowanego.

Ożywiło by się miasto, a nawet wzrosło, gdyby urządzoną została w Sochaczewie kassa powiatowa, co może i nastąpi, bo o tem powszechnie mówią, dla osób zaś opłacających podatki, byłaby to wielka dogodność, obecnie bowiem do kassy okręgowej w Łowiczu pieniądze posyłać maszą.

+ Jutro, to jest w piątek, jako w czwartą rocznicę zgonu ś. p. Antoniny z Michałowskich Paszkowiczowej, odbędzie się Nabożeństwo żałobne za spój jej duszy w dolnym kościele Wszystkich Świętych na Grzybowie o godzinie 9 tej z rana. — 1085 —

+ W dniu 9 to jest w piątek jako w 5 rocznicę śmierci ś. p. Michała Krystianina Czarniawskiego, kupca i obywatela miasta Warszawy odbędzie się żałobna Wotywa za spój duszy jego o godzinie 11 z rana w kościele Ś-go Józefa Oblubieńca N. M. P. na Krakowskim-Przedmieściu na którą to najuprzejmiej zapraszają synowie i córki zmarłego, familja i pobożnych Chrześcijan. — 1083 —

+ W dniu 9 Lutego r. b. to jest w Piątek, jako w drugą bolesną rocznicę śmierci ś. p. Leona Olszewskiego, Rady Kolejalnego, b. naczelnika sekcji administracyjnej w b. Komisji Rządowej Przychodów i Skarbu, zmarłego w Radomiu, odbędzie się za spój jego duszy żałobne Nabożeństwo, o godzinie 9 1/2 z rana, w kościele Ś-go Józefa Oblubieńca na Krakowskim Przedmieściu, na które syn obecnie zamieszkały w Warszawie, uprzejmie Krewnych, Przyjaciół i Znajomych zaprasza. — 1104 —

+ W dniu 9 b. m. i r. to jest w Piątek jako w rocznicę śmierci ś. p. Henryka Jerzmanowskiego odprowadzi się Msza Ś ta żałobna w Kościele Ś-go Krzyża przed Wielkim Ołtarzem o godzinie 9 ej z rana, na którą pozostali Rodzice i rodzeństwo, zapraszają Krewnych i Znajomych. — 1098 —

+ W sobotę, to jest w dniu 10 Lutego w kościele Ś-to-Krzyżkim w kaplicy Matki Boskiej, o godzinie 9-tej odprawiona będzie Wotywa, za duszę ś. p. Józefa Hubryk, jak w drugą rocznicę śmierci, na którą to Nabożeństwo w smutku pograżona siostrzenica wraz z mężem zaprasza, Krewnych i Przyjaciół. — 1109 —

+ Marianną z Stupnickich Pawliszak, wdową po Oficerze b. W. P. w dniu 7 lutego r. b., przeżywszy lat 76, życie zakończyła. Pozostali w smutku, synowie, córka i wnuki, zapraszają Krewnych Przyjaciół i Znajomych na żałobne nabożeństwo w Kościele Ś-go Anto i go przy plicy Senatorskiej w dniu 9 lutego r. b. o godzinie 11ej przed południem, oraz na wyprawienie zwłok w tymże dniu i z tegoż Kościoła o go-

nie 4ej po południu na cmentarz Powązkowski od-
ć się mające. —1106—

+ Dnia 17 (29) Stycznia r. b. zmarła na Wołyniu
powiecie Kowelskim we wsi Siedliszcze Pauli-
a z Brunetów Szomańska. —1112—

+ Dnia 24 b. m. w m. Kowalu zakończyła życie s. p.
kła z Cieślińskich Bieli ka, wdowa po Obywatelu
lenskim przeżywszy lat 74.

W dniu wczorajszym o godzinie piątej po poł-
niu naprzód w kościele parafjalnym Śgo Krzyża na-
pnie zaś w kościele ewangelickim zawartym został
wiązek małżeński pomiędzy p. Aleksandrem Waskie-
nczem, urzędnikiem kolei Warszawsko-Wiedeńskiej
panną Emilją córką Magistra Weterynaryi Jakóba
Róży Lewandowskich. Przed rozpoczęciem obrzędu
dó amatorów wykonał Veni creator.

W dniu wczorajszym w kościele Narodzenia
M. Panny na Lesznie w obec rodziny i przyjaciół
o stosownej przedmowie, ksiądz Chryzolog Majewski
i udzielił błogosławieństwo 25-cio letniego pożycia
małżeńskiego Stanisławowi Mrozińskiemu i Maryi
Suszyckich małżonkom. —1084—

**SPOSTRZEŻENIA
w Obserwatorium Meteorologicznem
Kurjera Warszawskiego.**

	baro- metr milim.	termo- metr R. stopni	wilgot. powie- trza%	kierunek wia- tru i stan nieba
wcz. o g. 9 wie.	762.0	- 4.4	—	wschodni pogoda
ziś o g. 7 rano	760.5	- 5.9	84	"
" o g. 1 z poł.	759.5	- 2.1	67	"

W ciągu doby od połud. } Największe zimno st. — 6.5
zoraż do południa dzisiaj } Największe ciepło st. + 1.6

Kronika zagraniczna.

z Krakowa:
W z. Piątek w teatrze tutejszym przedstawioną
została poraz pierwszy pięcioaktowa tragedia Józefa
Weilena p. t. Hrabia Horn, przetłumaczona przez p.
E. Lubowskiego i drukowana w r. z. w czasopiśmie
„Kłosy“.

Widowisko to, odbyło się na beneficj p. Bandy.
W tragedji rzeczowej, oprócz beneficjanta, grali: panna
Hofmann oraz pp. Rychter, Fiszler i Zamojski,
wszyscy znani z występów swoich na scenie war-
szawskiej. Sala teatru była przepelniona.

Obserwowaliśmy tu w dniu 5 b. m. wieczorem zja-
wisko zorzy północnej; kometki z Kleparza, upatry-
wały w niej, zapowiedź głodu, ognia i wojny.

Na odbytem w dniu 5 b. m. posiedzeniu Komisji
Konkursowej, przyjęto do odczytania na gremjalnem
posiedzeniu: komedje: *Protegowani* i *protegujący*.

Niektórzy członkowie ukończyli już czytanie sztuk,
które przez potrójny sąd przechodziły, zanim sta-
nowczo odrzucone zostały. Skutkiem tego odrzu-
cono siedm sztuk; cztery zaś sztuki przyjęte zosta-
ły do ostatecznego odczytania na pełnem posiedzeniu,
a mianowicie: komedje *Pozytywni*, *Upiory* i *Skarby*,
Protegowani i *protegujący*, *Przeor Paulinów*.

Przyszłe posiedzenie odbędzie się w niedzielę, na
którem czytana będzie komedja: *Pozytywni* i dramat
Przeor Paulinów. (a)

Donoszą nam z Węgier o tak wielkich śniegach,
e w Bösörmény cała rodzina niejakiego p. Jana Sö-
és przez cztery dni całkiem była zasypaną. Po czte-
rech dopiero dniach zaczęto odgarniać śnieg w tem
niejsej gdzie prawdopodobnie mógł stać dom Söresa
z wielką radością znaleziono wszystkich przy życiu.
okarmów mieli podostatkiem, a pragnienie gasili
niegiem.

Idea stowarzyszeń najsilniej obecnie propago-
ana jest w Czechach. W Pradze istnieje 404 stow-
arzyszeń i towarzystw; między niemi 48 naukowych
artystycznych.

Frauenburg, według ostatniego spisu ludności
czy mieszkańców 2,552. — Katedra frauenburska,
czy której Kopernik był kanonikiem, leży na wy-
łkim pagórku, jest bardzo piękna, a z otoczeniem
wem przedstawia widok małej twierdzy.

W mieście Potenza, w b. Królestwie Neapoli-
ńskiem, Joanna Chessi, żona fabrykanta mydła,
owiała w dniu 29 z. m. czworo dzieci, dwóch Adamów
i dwie Ewy. Matka i dzieci, dotychczas żyją.

W dniu 25 stycznia, przybyły do Paryża cztery
płoniczki Japońskie, wysłane przez Mikado, w celu
czymania wykształcenia Europejskiego. Imiona
ich piękności: Tzen, Kapse-Chung, Hoans-pali i
o-fare.

Podług ostatnich obliczeń statystycznych w Rzy-
mie, znajduje się 240,000 mieszkańców.

W Paryżu, w tych dniach pojawił się nowy
dziennik p. t. L' Armée (Armja). Jestto dziennik dla
wojskowych wyłącznie przeznaczony.

Wurtemberger Ge-
werbeblatt" podaje następujący sposób: W cieplej wo-
dzie rozpuszczamy tyle soli, aby w niej jajko nie to-
nęło, —mniej więcej garść na pół kwarty—i następnie
płyn ten, za pomocą szczotki lub gąbki, rozprowadza-
my po szybie pokrytej lodem. W krótkim czasie lód
znika. Jeżeli panują silne mrozy, to po oczyszczeniu
szyby, należy ją natychmiast wytrzeć pod suchą bibu-
łą, aby zapobiedz tworzeniu się nowej warstewki lo-
du. Jeśli ta wiadomość nie jest mylną, co każdy la-
two może sprawdzić, to właściciele sklepów bez wiel-
kiego zachodu będą mogli utrzymywać w czysto-
ści szyby wystawowe nawet podczas najsilniejszych
mrozów.

z Medjolanu.

W teatrze della Scala wystawioną być miała na
scenie w dniu 6. b. m. opera Verdi'ego „Aida“ napi-
sana dla wice-króla Egiptu. Urządzenie sceny i ko-
stjomy niezmierną sumę kosztowały; około 100,000
franków. Zaangażowano śpiewaczkę niemiecką p.
Stolz za 40,000, fr. na sezon; za każde zaś wystapie-
nie nad umówione dwa razy w tygodniu ma otrzymać
po 1000 fr. Łoże drugiego rzędu rozebrano po 100
fr., a krzesła po 50 fr., wejście samo do teatru wyno-
si 10 fr. od osoby. Obliczają, że będzie wpływu do
25,000 fr. z pierwszego przedstawienia. Kompozytor
otrzymał od wice-króla Egiptu 100,000 fr. i tyleż od
p. Ricordi w Medjolanie za prawo własności we Wło-
szach; jeżeli zatem, mówi Börs. Cour., dodać do tego
korzyści jakie autor osiągnąć może ze sprzedaży swej
opery w innych krajach Europy i Ameryki, to ogólny
dochód przyniesie kompozytorowi najmniej półmil-
jona franków.

Przegląd Polityczny.

Sprawa Alabamy jakkolwiek żywo zajmująca opi-
nę publiczną w Anglii, nie potrafiła odwrócić w zu-
pełności uwagi od rozpraw prowadzonych w prze-
szłym tygodniu w Wersalu i dotyczących się traktatu
handlowego. Rezultat głosowania w dzień 2 m. lu-
tego nie był niespodziewanym dla Anglii. Dyskusje
z przeszłego lata w Zgromadzeniu narodowem fran-
cuzkiem pozwały ten rezultat przewidzieć. P. Thiers
i rada ministrów niezachwianie trzymali się swego
zdania, agitacja w kraju wzrosła w sile, tak, że los
traktatów handlowych nie mógł już ulegać wątpliwo-
ści. Wiadomy jest pogląd pana Thiersa, że Francja
może wyleczyć swoje rany przez wojnę zadane, jedy-
nie tylko na tej drodze, na której tego dokonały Sta-
ny Zjednoczone po wojnie secesjonistowskiej i podo-
bnym jak Unja sposobem spłacić miljardy kosztów
wojennych bez zbyt dotkliwego obciążenia kraju.
Przez zaprowadzenie cel protekcyjnych, cała handlu-
jąca zagranica zostanie, według pana Thiersa, wcią-
gniętą do pomocy w spłacie długu francuzkiego, a
ponieważ większa część traktatów handlowych ekspi-
ruje dopiero w 1877 r. (ze Szwajcarią, Austrią, Szwec-
ją, Hiszpanją, Niderlandami; z Włochami w 1875),
Anglja więc i Belgja, stają na pierwszym planie. Z u-
dzielonego uchwałą Zgromadzenia Narodowego upo-
ważnienia, do wypowiedzenia traktatów w zasadzie,
rząd francuzki szerzej korzystać nie może; a co się
tycze Niemiec, — wiadomo, że na mocy artykułów
traktatu pokojowego zapewnione im jest używanie
praw, jakimi cieszą się wyżej przytoczone narody, a
zatem również do 1877 r., chyba gdyby oba państwa
uznały rozwiązanie traktatu handlowego za zgodne
z interesami zobopólnymi. W Anglii naturalnie nie
podoba się droga, na którą wszedł rząd francuzki.
Gabinet angielski oświadczył, że przyjęcie propozycji
w duchu celno-protekcyjnym, przedstawiałoby dla
Anglii wielkie niedogodności, że jednak nie ma przy-
czyny uchylać się od ich rozpatrzenia. Ta postawa
rządu angielskiego, zyskała zupełne uznanie „Time-
sa“. Według zdania tego dziennika, dążenie Francji
do wyższych taryf jest tylko usiłowaniem uczynienia
wsteczniemi celu i natury traktatu, mimo, że wyraże-
nia cło protekcyjne, dotychczas starannie unikano.
Pan Thiers uważa wprawdzie całą sprawę za czysto
fiskalną, i chce tylko Francji przywrócić jej „fiskalną
swobodę“, „Times“ sędzi jednak, że nazwa nie tu nie
stanowi, i życzy sobie ażeby Anglja odrzuciła wszelki
współdział w podobnych układach i pozostawiła ca-
łą odpowiedzialność protekcjonistom francuzkim. Fran-
cja odwołuje się do prawa dowolnego podwyższania
swoich dochodów państwowych, nie czując się w tym
względzie związaną traktatami. Lepiejby za tem by-
ło porzucić się od razu całego traktatu, Francja bo-
wiem z niechęcią starałaby się o przyzwolenie Anglii
na każdą nową zmianę w cłach przywozowych. Słu-
szność zasad wolnego handlu wyjdzie na jaw i bez
traktatów międzynarodowych.

W sprawie Alabamy nadeszły dwie dopełniające

wiadomości zaczerpnięte z dzienników angielskich.
„Daily Telegraph“ donosi, że p. Cushing jeden z we-
teranów polityki amerykańskiej, odpłynął w sobotę do
Europy z misją wyjaśnienia w Londynie pretensji
amerykańskich. Opuszczając Amerykę p. Cushing,
miał wyrazić nadzieję, że zdoła szybko usunąć tak
niespodzianie powstałe trudności. W związku z tą
wiadomością zdaje się być wersja podana przez „Dai-
ly News“ według której amerykański sekretarz stanu
p. Fish oświadczył, że pogłoska o zawieszeniu prac
sądu polubownego genewskiego, nie ma żadnej pod-
stawy, a rząd amerykański nie przypuszcza ze strony
Anglii możliwości, takiego kroku. Wzmiankowane
niedawno środki sumaryczne przedsięwzięte jakoby
dla przykładu w Indjach wschodnich z powodu roz-
ruchów wydarzonych na północno-zachodniej granicy
posiadłości angielskich, nie znalazły, jak się zdaje,
uznania w sferach rządowych londyńskich. Z Kalku-
ty donoszą mianowicie, że rząd zalecił natychmiasto-
we śledztwo w sprawie dokonanych egzekucji.

Wiadomość wczorajsza o porozumieniu węgiersko-
kroackiem zaprzeczona jest w „Lloydzie“ peszteńskim,
który dodaje uwagę, że układy rozbiły się o przesa-
dzone żądania Kroatów, w skutek czego negocjacje
zerwane zostały. Z Grazu donoszą o wielkiej demon-
stracji której powodem było podwyższenie cen piwa.
Tłumy ludu ukazały się przed ratuszem, i jakkolwiek
wywar piwa do miasta wcale nie należy, żądały od
magistratu obniżenia cen. Na uspakajającą mowę
wice-burmistrza, deputacje odpowiedziały obietnicą
powtórzenia demonstracji. Spokoju nie była po-
gwałcona: środki właściwe przedsięwzięto.

W tym samym dniu w Konstantynopolu miała rów-
nież miejsce demonstracja urządzona przez ludność
bulgarską na korzyść trzech biskupów bulgarskich,
których wygnął rząd turecki. W stolicy Turcji jest to
dość nowy i znaczący dla wolności sumienia objaw.

Ostatnie Wiadomości Polityczne.

Wersal 5-go. — W Zgromadzeniu narodowem roz-
poczęły się dziś rozprawy nad wnioskiem Trevenec
dotyczącym przeniesienia atrybucji reprezentantów
narodu, na narady departamentowe w razie, gdyby
dzisiejsze zgromadzenie w sposób gwałtowny rozwią-
zane zostało. Dalszy ciąg rozpraw jutro. Rada mini-
strów jeszcze się nieporozumiała co do osoby nastę-
pcy Kazimierza Périer.

Paryż 5-go. — „J. official“ zamieszcza dekret prezy-
denta Rzeczypospolitej, uwalniający na własne żądanie
ze służby ministra spraw wewnętrznych Kazimierza
Périer.

Bern 5-go. — Rada Związkowa zaprotestowała w Pa-
ryżu przeciwko postępkowi żandarmów francuzkich,
którzy ludzi wydalonych z Francji za sprzyjanie komu-
nie odstawiają na terytorium szwajcarskie. Rada
związkowa widzi w tem pogwałcenie prawa na-
rodów.

Paryż 5-go. — Minister skarbu ogłasza dokumenta,
z których okazuje się, że ogólny dochód z podatków
bezpośrednich w r. 1871 r., wyniósł ćwierć miljarda,
zatem o 82 miliony więcej niż preliminowano w bu-
dżecie. Ogólny niedobór w podatkach zamiast prze-
widywanej cyfry 234 1/2 mil. fr. wynosi tylko 76 1/2
miljonów. Dzisiejsze rozprawy w zgromadzeniu na-
rodowem nad wnioskiem Trevenec, były bardzo
burzliwe. Thiers był dziś w Paryżu i odwiedził hr.
Apponyi.

Wersal 6-go. — Prawdopodobnie Lefranc miano-
wany zostanie ministrem Spraw Wewnętrznych, —
a Martel handlu. Nic jeszcze stale nie postanowiono.
Utrzymuje się tu pogłoska, że prefekt Sekwany podał
się do dymisji.

Londyn 5-go. — Dziś w przeddzień otwarcia parla-
mentu w dzielnicy londyńskiej Lambeth odbył się ban-
kiet stronnictwa liberalnego. Obecnych na nim było
wielu członków parlamentu. Przemawiano energicz-
nie przeciwko wygórowanym żądaniom Ameryki —
w sprawie Alabamy. Wieczorem na Trafalgar Square
republikanie złożyli meeting, na którym znajdowało
się 14,000 osób. Odger prezydował. Wywieszono
czerwoną chorągiew i śpiewano marsyljanekę. Porzą-
dek nie został naruszony.

Londyn 6-go. — Parlament został dziś otwarty mo-
wą od tronu. Królowa zawiadania w niej o wyzdrowie-
niu kr. Walji, i zapowiada nabożeństwo dziękczyn-
ne na 27 b. m. Z Francji nie można było przyjść
do porozumienia w kwestji traktatu handlowego, obie
strony jednak objawiły pragnienie utrzymania nadal
stosunków przyjaźni. Ameryka postawiła żądanie
przechodzące zakres kompromisu genewskiego. Kró-
lowa zwróciła uprzejmie na to uwagę rządu Unji. Ce-
sarzowi niemieckiemu, powołanemu na sędziego po-
lubownego w sprawie San Juan, Ameryka i Anglja
złożyły już swoje przedstawienie rzeczy. W kraju
liczba przestępstw zmniejszyła się, dobrobyt wzrósł
w Anglii i Irlandji. Skarb w stanie pomyslnym. Rząd
oprócz budżetu złożył bil mający na celu przytłamie-

nie handlu niewolnikami na morzach południowych; dalej bile o poprawie oświaty ludowej w Szkocji e przekupstwach podczas wyborów i reformach administracyjnych w Irlandji.

Wiedeń 6go. — Z dobrego źródła zapewnijają jednozgodnie, że układy pojednawcze z Galicją, przyjmują pomyślny obrót.

Berlin 6go. — Jenerał Podbielski, tymczasowo ma sobie powierzony kierunek artylerji, dopóki młode siły na to stanowisko powołanemi nie zostaną.

Berlin 6go. — Izba parów przyjęła dziś 42 paragrafy nowego prawa hipotecznego, odrzucając 43 i rząd doznał przez to porażki.

Konstantynopol 5go. — Wczoraj odbyła się tu manifestacja na korzyść trzech wygnanych biskupów bułgarskich. Około 2,000 Bułgarów zeszło się pod pałac rządowy i zażądało od Wezyra odwołania wygnańców. Wezyr przyrzekł wzięść sprawę biskupów pod powtórny rozbiór.

Depesze Telegraficzne.

Warszawa, 8-go Lutego godz. 12 min. 15.

Londyn 7-go. — Przy rozprawach nad adresem, Disraeli wystąpił przeciwko rządowi, potępił bill tajnego głosowania i traktat waszyngtoński, i oświadcza, że parlament poprze wystąpienie przeciwko żądaniom amerykańskim. Gladstone uważa żądania Unji za niemożliwe do przyjęcia. W Izbie Wyższej Granville oświadczył, że Anglja nie jest skłonna do cofnięcia się z drogi nakreślonej przez zasadę wolnego handlu.

JEST ANIOŁ STRÓŻ DZIECI.

W wagonie II klasy, pociągu pospiesznego kursującego z Frankfurtu nad Menem do Mannheimu, jechał w dniu 20 z. m. officer wejsk pruskich, odkomenderowany do Strassburga wraz ze swoim pięcioletnim synem.

Malec, wyglądał przez otwarte okno wagonu, a ojciec nie wzbraniał mu tego bo go kochał nad wszystko, i sądził, że drzwi zostały szczelnie zamknięte przez konduktora.

Naraz, pomiędzy stacjami Hoppenheim i Weinheim, drzwi wagonu otwierają się i mały Hans wypada na szynową drogę.

Ojciec prawie szaleje z rozpacz.

Z Weinheim, biegnie trzy wiorsty bez tchu na miejsce wypadku.

I znajduje swojego jedynaka w domku jednego z droźników, zdrowego i wesołego, pomimo kilku skaleczeń na czole i nosie.

Hans ujrząwszy ojca zawołał:

— Jedźmy dalej!

Tylko niech ojciec na mnie się nie gniewa, że jestem taki powolany....

— Grywana w koncertach pana Lewandowskiego i Kuhnego i na zabawach ulubiona „Fanny“ polka-mazur, p. Alf: Lion, pojawiła się w składach nut muzycznych, wydana przez pana Kaufmana.

— Polka: Czy tak? kompozycji pani Józefy Maliszewskiej, tańczona w nowym balecie, Almea, wydana została nakładem p. Juljana Müllera.

— Komitet Towarzystwa Harmonji ma zaszczyt zawiadomić, iż w przyszłą Sobotę to jest dnia 10 b. m. danym będzie Bal dla Członków Towarzystwa z ich rodzinami i gości przez nich wprowadzonych, rozpocząć się mający o godzinie 9-j z wieczora.

Bilety wydawane będą w lokalu Harmonji przy ulicy Długiej w Pałacu Dückerta, w Czwartek i Piątek w godzinach od 8 do 10ej wieczorem.

W sam zaś dzień Balu, wydawanie biletów miejsca mieć nie będzie. (3-3) — 981—

— Doktor Szilów leczy specjalnie choroby gardła krtani i piersi; mieszka przy rogu ulic Królewskiej i Krakowskiego-Przedmieścia, Nr 1, mieszkania Nr 7, przyjmuje chorych od 3 do 5 po południu. (1-6) — 1086—

Choroby wewnętrzne specjalnie wątroby i śledziony,

leczy Dr. A. Bienkiewicz. Ulica Twarda (róg Marjańskiej) Nr 1087, nowy 5. (1-6) — 853—

— Feliks Gauss dentysta, leczy wszelkie słabości ust, dziąseł i zębów, plombuje zęby zepsute, oraz wprawia zęby sztuczne, po możliwie niskiej cenie. — Ulica Święto-Krzyszka drugi dom od Nowego-Swistu, Nr. 4 ty. — Przyjmuje od 9-tej z rana do 5-tej po południu. (6-6) — 480—

— Julian Tyszką, Patron przy Trybunale Cywilnym w Warszawie otworzył kancelarię przy ulicy Sto-Jerskiej Nr 10. Przyjmuje interesantów rano do godziny 10 po południu od 4ej. (3-3) — 974—

W dniu 28 Stycznia (9 Lutego) 1872 roku, o godzinie 10-iej z rana, sprzedana została w drodze relicytacji, w tutejszym Trybunale Cywilnym,

Nieruchomość Nr 399,

w Pradze przy Warszawie położona.

Licytacja rozpocznie się od summy rs. 5333 kop. 34. Wadium wilości rs. 1000. Warunki sprzedaży przejrzane być mogą w Kancelarii Pisarza Wydziału I-go Trybunału Cywilnego, i u podpisanego obrońcy, przy ulicy Sto-Jerskiej pod Nr 1771a mieszkającego. Henryk Hoffmann, Patron. (1-1) — 1107—

OSTRYGI

Ostendzkie i Holztyńskie, nadchodzą codzień do Składu Win i Delikatosew Aleksandra Bocquet w Gmachu Teatralnym. — 10040—

Ostrygi Ostendzkie

codzień świeże,

w Handlu Sowińskiego i Szulca dawniej E. Koelichen, róg ulic Długiej i Przejazd. (2-12) — 1003—

OSTRYGI

Holztyńskie i Ostendzkie, codzień świeże w Handlu Antoniego Stepkowskiego. (60-0) — 8510—

Ostrygi, Ryby, Marynaty, gorące Zakąski, Paszety, Wina, Likjery Portery i t. p., poleca Handel Win J. KIJAS,

(dawniej Lipkan). Ulica Miodowa, Nr 15. (Przedtem li w dnie, nateraz i wieczorem otwarty). (7-24) — 631—

RESTAURACJA ALKAZAR,

przy ulicy Królewskiej.

Utrzymująca takową zaprasza Szanowną Publiczność na BALE w Salonach oddzielnych od Restauracji, stosownie urządzonych, a dać się mających w dniach: 29 Stycznia (10 Lutego), 31 Stycznia (12 Lutego), i 1 (13) Lutego r. b., to jest:

w Sobotę, w Poniedziałek,

i ostatni karnawałowy Wtorek;

gdzie przyrządzone będą starannie wszelkie Potrawy ciepłe i Przekąski zimne, przy doborze Win i innych podług życzeń Napoi; usługa odpowiednia i rychła zapewnia się. (1-3) — 1113—

TIVOLI.

W Tłusty Czwartek, t. j. dnia 8-go b. m.,

BAL.

W Sobotę, t. j. dnia 10 go b. m., w Niedziele, t. j. dnia 11 go b. m., i we Wtorek, t. j. dnia 13-go b. m.,

ostatni

WIELKI BAL.

Orkiestra Warszawska pod dyrekcją K. Platera grać będzie.

Osoby mogą być w maskach lub bez. Cena biletu Kop. 50 i 5 na ubogich. (3-3) — 1044—

T. Jasiński.

DOLINA SZWAJCARSKA.

W Niedziele, dnia 11-go b. m.,

WIELKA MASKARADA.

Damy w maskach.

Początek o godzinie 10 1/2 wieczorem. Wejście Rs. 1 Kop. 50. (1-3) — 1080—

Salon Jana Lüttgensa,

(dawniej Teatr Rappo).

Jutro, o godzinie 7 1/2 wieczorem. Wielkie Nadzwyczajne Przedstawienie.

Po raz drugi:

Niezwykłe pasowanie się 4 ch silnych mężczyzn Warszawy, pod przywództwem silnego atlety J. Lüttgensa o zaszczytną nagrodę Zegarka kieszonkowego. Czwarte wystąpienie słynnego Afrykanina P. Mohameda Ben Sai, najsmielszego skoczka obecnego stulecia. Blizsze szczegóły w afiszach. — 1114—

Mam zaszczyt zawiadomić Szanowną Publiczność, iż od dnia 15-go b. m., w lokalu zwanym „FIGARO“, przy ulicy Nowy-Swiat, pod N-rem 39, otwarte zostało

MUZEUM HISTORYCZNE

narzędzi inkwizycyjnych i innych męczeńskich.

Między innymi widzieć można kartaczownice (mitrailleurs) francuzkie.

Wielki zbiór starożytnych broni, książek, pism, obrazów, i t. p. Muzeum otwarte jest od dnia 15-go b. m. i będzie otwarte codziennie od godziny 10-iej z rana do 10-iej wieczorem. Wejście Kop. 20.

Dzieci i niższych stopni wojskowi, płaca połowę. (3-6) — 1002 — B. Schulz.

TEATR WIELKI.

Dziś: Koncert p. Hans v. Bülow.

Jutro: Violetta.

TEATR ROZMAITOSCI.

Jutro: Mentor.

KURS GIELDY WARSZAWSKIEJ.

Dnia 8 Lutego 1872 roku.

	Zadane	Piaceno	
	RUBLE I KOP. SR.		
Półimperjały Ros. rs. 6 kop. —			
Dukaty Hol. rs. 3 kop. 45			
Pruskie talary w biletach ra. 1 k. 9 1/2			
Austryjackie floreny w biletach k. 64 2/3			
Obliż skarbowe 100 rs. (od kup.)			
Listy Zast. 3 okresu, I. s. za rs. 100	90	50	90
Listy Zast. 3 okresu, II. s. za rs. 100	89	10	88
Listy Zast. nowe 5 pr z r. 1869	89	50	89
Listy Zastawne miasta Warszawy	85	50	85
Listy Likwidacyjne rs. 100	76	—	75
Obliż Tow. Kredyt. Ziemińskiego	100	15	99
Obbligacje kolei żel. Terespolskiej	—	—	—
Bilety Banku Cesar. z r. 1860	—	—	—
Nowa Ros. poz. prem. z r. 1864	152	50	—
" " " " ostempl.	152	75	151
" " " " z r. 1866	154	50	153
" " " " ostempl.	154	75	154
Akcje Drogi ż. War.-W. za sztukę	89	50	88
Akcje Dr. żel. War.-Bydgoskiej	69	75	69
Akcje Gł. Tow. Ros. Dróg żel.	—	—	137
Akcje Drogi żel. War.-Terespol.	—	—	118
Akcje Banku Handl. Warsz. rs. 250.	—	—	—
Akcje Banku Dyskontowego Warsz.	169	50	—
Akcje W. T. ubezpieczeń od ognia.	—	—	—
Akcje kolei Żel. Fabry.-Łódzkiej	103	—	—
5% Listy zastawne rossyjskie	109	25	—
Wartość kuponu bież. od List. Zast. kop. 51 1/2			
Od Likwidacyjnych kop. 74 1/2			
Od Listów Zastawnych nowych kop. 63 3/4			
Od Listów Zastawnych miasta Warszawy kop. 176 1/2			
Berlin: Weksel 100 tal. 3 d. rs. 108 k. 30 rs. 108 k. 7 1/2			
Londyn: 3 m. 1 funt st. rs. 7 k. 28 1/2, rs. 7 k. 27			
Paryż: Weksel 2 m. za 300 fr. rs. 86 k. 40 rs. 86 k. 10			
Wiedeń Wek. 2 m. za 150 w rs. 96 k. 15 rs. 95 k. 85			

— Ceny Targowe Warszawskie. — Dnia 7 lutego płacono za korzec pszenicy wagi 242 do 250 funtów rs. 7 kop. 20 do rs. 8 kop. 45 żyta wagi 232 do 240 od rs. 4 kop. 87 1/2 do rs. 5 kop. 32 1/2 jęczmienia 2 i 4-ro rogowego rs. 4 kop. 12 1/2 do rs. 4 kop. 65 — owsa ra. 2 kop. 40 do rs. 2 kop. 55 — Groch polny rs. — kop. — do rs. 5 kop. — kartofle rs. 3 kop. — do rs. 3 kop. 15 siano pud kop. 35 do kop. 37 1/2 słoma kop. 17 1/2 do kop. 20 — Okowite płacono — dnia 7 lutego hurtowa składni csa za garniec od kop. 181 do kop. 181 1/2 Pojedyncza szynkarską za garniec od kop. 183 do kop. 184

Wysokość wody na rzece Wiśle pod Warszawą stóp 7 e 10

KANTOR WEKSŁU I LOTERJI WŁADYSŁAWA BERSOHN & Comp.

Zawiadamia niniejszem Szanowną Publiczność, iż celem umozebnienia kupna Rossyjskich 5% Pożyczek tak pierwszej jakoteż i drugiej emisji, urządził sprzedaż takowych na rozpiaty i to w sposób tak przystępny, że nawet najmniej zamożni mogą bez uszczerbku w swych wydatkach, przez drobniogowy rozkład opłaty, wejść w posiadania tych papierów loteryjnych. Pierwsza bowiem rata wynosi rs. 5, a następne rs. 4 kop. 50. Po spłaceniu pierwszej raty, posiadacz kwitu jest właścicielem każdej na tę pożyczkę paść mogącej wygranej. Ciągnięcia odbywają się 4 razy do roku, to jest 2 (14) Sycznia, 1 (13) Marca, 1 (13) Lipca i 1 (13) Września. Główne wygrane rs. 200,000, 75,000, 40,000, 25,000 i t. d. Kantor powyższy ubezpiecza wyż wspomniane pożyczki od amortyzacji. Zlecenia z prowincji odwrotną pocztą skutecznia. (2-12) — 1065 —

Wydawca Gustaw Gebetner.

Redaktor Julian Stankowski.

W Drukarni Kurjera Warszawskiego

— (Plac Teatralny Nr. 473c, (nowy 5). — Dostawczko Цемурок.

Podatek.